

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

צעירי אגודת חב"ד

יש חדש

מנהגי יום ההילולא

ביום רביעי, י' בשבט, יחול יום ההילולא השבעים של הרבי הרי"צ (רבי יוסף יצחק שניאורסון) מליובאוויטש, וזה גם יום התחלת נשיאתו של חתנו, הרבי מליובאוויטש. נהוג לעלות בשבת זו לתורה, וכדי לאפשר לכל הקהל לעלות, עושים מנייני קריאה נוספים. ביום שלישי לפנות ערב מדליקים נר נשמה. בבוקר יום ההילולא נותנים צדקה קודם התפילה, ואחריה כותבים 'פדיון נפש', מכניסים אותו לאחד מספריו של הרבי ומשגרים לציון הקדוש (דוא"ל: ohel@ohelchabad.org. פקס: 001-718-7234444). בתי חב"ד ברחבי הארץ מארגנים התוודעויות וכינוסים.

תרומה ל'רשת'

הרבי מליובאוויטש קרא לתת ביום ההילולא י' בשבט צדקה למוסדות הרבי הרי"צ. תרומות לרשת החינוך 'אהלי יוסף יצחק', הנושאת את שמו: charidy.com/reshet.

'החדר של הרבי'

בית '770' בכפר חב"ד, שנבנה בדוגמת בית מדרשו של הרבי - מזמין את הציבור להתפלל בי' בשבט ב'חדרו' של הרבי ולשגר את הבקשות וה'פדיונות' לציון הקדוש. לקבוצות: טל' 054-8113770.

גם בעת אשפוז
צעירי חב"ד
אתר! *5732
לב חב"ד - חשב ומרמז

אושפזת? בן משפחה או חבר אושפז?
פנו לשליחי חב"ד במרכז הרפואי

זמני השבוע

ישראל	ת"א	חיפה	באר שבע	אילת	ניו יורק
4:36	4:51	4:40	4:55	4:56	4:54
5:51	5:52	5:51	5:54	5:54	5:56

שיחת השבוע הוא גיליון לכל יהודי, המופץ בכל רחבי הארץ והעולם. נוסד בשנת תשמ"ז (1986) בידי הרב יוסף יצחק אהרונוב

עורך: מנחם ברוד

יוצא לאור על ידי: המרכז לעזרי שליחות

ת"ד 1122 כפר חב"ד 6084000

פקס' 9606169 • דוא"ל: chabad@chabad.org.il

אתר: www.chabad.org.il

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

שבעים שנות חזון ונחישות

לפני שבעים שנה יהודים שומרי תורה ומצוות הרגישו כמו זן נכחד. היהדות הדתית הייתה נתונה במגננה. הרבי חולל מהפכה שהקיפה את העולם כולו

מחוללי המהפכה: הרבי הרי"צ ולצידו חתנו, הרבי מליובאוויטש

רכות ונוקשות, פתיחות וקביעת גבולות, אהבה ונחישות. זה שביל זהב שסלל בקפידה, כדי לאפשר לקרב יהודים ולהשתמש בכל האמצעים שהעולם המודרני מעמיד לרשותנו, ובה בעת שלא לסטות כמלוא נימה מהוראות התורה ומערכי היהדות והחסידות.

היעד העיקרי

בדרכו המיוחדת הצליח הרבי לגשר על פערים שנראו סותרים. הוא חולל את הלא־יאמן - חסידים, יראי שמיים ובעלי הופעה חסידית מקורית, באים לכל קצווי תבל, אינם נדחים עליידי אנשי המקום, ובתוך זמן קצר אף נעשים דמויות מפתח בהחייאת היהדות במקומות הנידחים ביותר.

מורשתו הרוחנית הכבירה, האצורה במאות כרכים, היא התשובה האמיתית ללבטיו ולמגוון שאלותיו של היהודי בן ימינו. מתלמידי חכמים ועד מחפשי דרך, מ'מעמך' ועד אקדמאים. אין שאלה שאינה מוצאת בתורתו מענה מעמיק, בהיר ומשכנע.

וכל זה מתנקז ליעד העיקרי שהרבי הציב לפנינו - להוסיף אור וקדושה בכל קצוות תבל, לחבר כל יהודי לעמו ולמורשתו, ולהביא לידי החשת בואו של משיח צדקנו והגאולה השלמה.

ה סיפור שכולו חתירה נגד הזרם. נגד כל הסיכויים. כל אדם ריאלי היה אומר שאלה מאבקים אבודים, בלתי־אפשריים. אבל עוצמת האמונה והחזון גברה על הכול.

י' בשבט הוא יום ההילולא של אדמו"ר הרי"צ (רבי יוסף־יצחק שניאורסון) מליובאוויטש, נשיאה השישי של חסידות חב"ד. הוא התייצב נגד השלטון הקומוניסטי ברוסיה הסובייטית, והקים מחתרת ענקית של חסידים בעלי מסירות נפש, שפעלו לשמירת גחלת היהדות.

מאבק הרואי לא פחות ניהל בבואו לארה"ב, עם פרוץ השואה הנוראה באירופה. הוא מצא שם יהדות קריה, שהשליכה את ערכי התורה והמצוות מאחורי גווה. ניסו להסביר לו שאמריקה איננה 'הבית הישן' של אירופה, אבל הרבי הכריז: "אמריקה אינה שונה!", ומשפט זה היה לסממה המובילה של פעילותו.

שילוב של רכות ונוקשות

אחרי הסתלקותו החלה להאיר שמשו של חתנו וממלא מקומו, הרבי מליובאוויטש. הוא קיבל את שרביט ההנהגה בימים קשים. השואה האיומה גדעה שלישי מעמנו. בברית־המועצות פעל השלטון הקומוניסטי לניתוק מיליוני יהודים משורשיהם. בעולם החופשי גברו מגמות ההתבוללות. בישראל התנהל מאבק חריף על צביונה של המדינה הצעירה, כאשר גורמי השלטון חותרים להפיכתה למדינה ככל העמים.

יהודים שומרי תורה ומצוות הרגישו כמו זן נכחד. היהדות הדתית הייתה נתונה במגננה. המחשבה שיהדות אמיתית תוכל לפרוח באוסטרליה ובמילאנו, בבוסטון ובלוס־אנג'לס, הייתה פרועה בערך כמו הרעיון להקים מושבה אנושית על הירח.

אבל הרבי חולל מהפכה שהקיפה את כדור הארץ כולו. זו קודם כול מהפכה חשיבתית. הרבי לימד שלא תיתכן סתירה אמיתית בין העולם המודרני ובין התורה. הוא הדריך מדענים, אנשי עסקים, אמנים ומנהיגים יהודים ברחבי העולם, כיצד לעסוק בפעילותם המקצועית בלי לוותר אפילו על קוצו של יו"ד בענייני יהדות.

גישתו של הרבי יש בה שילוב מיוחד במינו של

לקיחת הבחירה – זמנית בלבד

הוראה, שבסופו של דבר הקב"ה לא יניח ליהודים להיות ככל הגויים. אם לא יבחרו ברצונם להתנהג כיהודים, הרי "ביד חזקה... אמלוך עליכם" (יחזקאל כ"ג). הגויים עצמם יגרשו את היהודים מלהיות כמותם, וידחפו אותם להיות כפי שיהודים צריכים להיות.

לא לסמוך על הנס

ואולם התנהלות זו מצד הקב"ה, של נטילת הבחירה ו"ביד חזקה יגרשם מארצו", היא זמנית בלבד, ואחר-כך מחזירים ליהודי את הבחירה. וכפי שראינו ביציאת מצרים, שאחרי שפרעה גירשם מארצו, חזרו בני ישראל וצעקו: "ניתנה ראש ונשובה מצרימה" (במדבר י"ד).

מכיוון שכך אין יהודי יכול לסמוך על הנס, שהקב"ה ייטול ממנו את יכולת הבחירה ויכריח אותו לעשות את הדברים הנכונים, אלא הוא צריך לבוא לידי הכרה שזו הדרך הנכונה בעבורו – לחיות כפי שיהודי צריך לחיות ולמלא את רצונו של הקב"ה.

(תורת מנחם, כרך נט, עמ' 105)

החופשית. וכמו שכתב הרמב"ם (הלכות תשובה פרק ה), שזו משמעות הכתוב "הן האדם היה כאחד ממנו" – הקב"ה כביכול השווה את היהודי אליו בתכונה הזאת של הבחירה החופשית. כשם שלא ייתכן לייחס לקב"ה אילוץ כלשהו, אלא הכול נעשה בבחירתו החופשית, כך היהודי ניחן ביכולת לבחור את דרכו בעצמו, והקב"ה אינו רוצה כביכול להכריח את האדם לפעול בניגוד לבחירתו החופשית.

הוראה נצחית

הקב"ה מעמיד לפני היהודי את הבחירה: "ראה נתתי לפניך... את החיים ואת הטוב" (דברים ל, טו), ומול זה הדרך ההפוכה, והוא מפציר בו: "ובחרת בחיים". אבל אין הוא מכריח אותו לבחור את הבחירה הנכונה. הוא מבקש ממנו, מעניק לו כוחות, מכוון אותו – "הבא ליטרה מסייעים אותך" (שבת קד, א), אך אינו כופה עליו – "רשות לכל אדם נתונה", כדברי הרמב"ם. ואילו כאן, הקב"ה גאל גם את מי שבחרו שלא להיגאל.

לשם מה התורה מספרת לנו זאת? יש כאן

בתיאור יציאת מצרים התורה אומרת: "בְּחִזְקַךְ יְדֵי הַצִּיּוֹנִי אֲנִי ה' מְמַצְרִים, מִבֵּית עֶבְדִּים" (שמות י"ג). המשמעות הפשוטה היא שהקב"ה גאל את בני ישראל בכוח, בלי להתחשב בהתנגדותם של פרעה ועבדיו. עולה כאן השאלה, מה מיוחד בכך שהקב"ה הוציא את בני ישראל ממצרים על אף התנגדותם של פרעה ועבדיו?

התשובה נרמזת בכמה פסוקים המגלים כי היד החזקה כוונה לא רק כלפי המצרים, אלא גם כלפי בני ישראל. התורה בפרשתנו (יא, א) כותבת: "גִּרְשׁ יִגְרַשׁ אֶתְכֶם מִזֶּה", ועוד קודם לכן (בפרשת שמות ו, א) נאמר: "כִּי בְיַד חֲזָקָה יִשְׁלַחֶם, וּבְיַד חֲזָקָה יִגְרַשֶׁם מֵאֶרֶצוֹ".

לא מכריחים

מכאן למדנו שהקב"ה נאלץ כביכול להפעיל כוח על בני ישראל עצמם, כדי שייסכימו לצאת ממצרים. המציאות העגומה הייתה שהיו יהודים שהזדהו עם עולם המושגים של מצרים, עד שדימו כי טוב להם להישאר עבדים במצרים.

הקב"ה נתן ליהודי כוח עצום – יכולת הבחירה

אמרת השבוע

מסר לעתיד

הגאון רבי אליעזר יאלט, אב בית הדין בפילדלפיה, נהג לבוא בכל שנה לקראת חג הסוכות לחצר הרבי הרי"צ (רבי יוסף יצחק שניאורסון) מליובאוויטש. הרבי היה מעניק לו, כמו לעוד מכובדים, הדסים או מין אחר מארבעת המינים.

בשנת תש"י בא הרב יאלט כדרכו אל הרבי, ואולם הוא איחר לזמן הקבוע לחלוקה. הוא פנה אל הרבי בבקשה מיוחדת לקבל את ההדסים, כבכל שנה. הרבי הפנה אותו אל חתנו ואמר: "גש אליו וטול ממנו הדסים, כי ידו כידו".

באותה שנה, ב' בשבט, נסתלק הרבי הרי"צ. הרב יאלט זכר את המילים שאמר לו, והיה קשור כל השנים בלב ונפש עם חתנו, הלוא הוא ממלא מקומו, הרבי מליובאוויטש.

פתגם חסידי

"משיח צדקנו עומד מעברו השני של הקיר, מציץ מהחרקים ומביט עלינו. מבט של משיח מעניק כוחות מיוחדים לסיים את ההכנות האחרונות לקבלת פני משיח צדקנו" (הרבי מליובאוויטש)

רבי וחסיד | מאת הרב אליעזר ברוך, רב כרמי יוסף

מן המעיין

זיכרון מעורר

נשיא חב"ד נהגו מפעם לפעם להזכיר את המקושרים אליהם, ולהתבונן באהבתם ובהתקשרותם. מחשבה זו מעוררת את כוחותיו הפנימיים של מי שמתבוננים בו. כפי שרואים במחש, שכאשר מביטים בחזקה באדם, נאלץ הוא להשיב מבט. הבטה פנימית מעוררת את עצם הנפש, וגם בכוחה של המחשבה לעשות זאת.

(היום יום)

אהבת הרבי

האהבה הגדולה ביותר בלשון בני-אדם היא אהבת אב לבנו. ואולם אהבה זו נחשבת כאין ואפס לעומת האהבה שהרבי רוחש לחסידיו.

(לקוטי דיבורים)

עת לחיזוק האהבה

החסידים המקושרים נהגו לקבוע עת קבועה ומיוחדת, להתעורר ברגשי אהבה לרובם. פשוט, לאהוב את הרבי באהבה מורגשת בלב, כמו אהבת אדם לבני ביתו. באותה שעה היו מציירים לעצמם יחידות עם הרבי, שמיעת מאמר חסידות או התוועדות עם הרבי.

(אגרות קודש אדמו"ר הרי"צ)

העם מרומם

ראשי אלפי ישראל מתעלים בעילוי אחר עילוי עילידי העבודה במסירות נפש של תלמידיהם

ותלמידי תלמידיהם. זהו שנאמר (במדבר י"א, כג) "שש־מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבך" – עלידי ישראל האירה בחינת 'אנכי בקרבך של משה.

(ספר המאמרים קונטרסים)

ברייה חדשה

חסיד היה יוצא מיחידות ברייה חדשה: הנפש האלוקית – בריאה; היצר הטוב – שמח ומעודד; הנפש הבהמית – מפורקת; היצר הרע – מעוק.

(ספר השיחות ת"ש)

אור ברוחניות

כשנכנסו ליחידות אל אדמו"ר האמצעי, לשואלו בעניין גשמי כלשהו, היה מאיר את השואל ברוחניות עד שממילא נעשה לו טוב גם בגשמיות.

(ספר התולדות)

ברכות נצחיות

דברי הרבי וברכותיו עומדים באורם ובתוקפם, אחרי עשרות שנים, כמו שהיו בעיתם ממש. דברי קודש אלה הם החבל המקשר את החסיד אל הרבי. כשהסיד מעמיק בזיכרונו בחוויית היחידות שלו, במצב רוחו לפניו ואחריה, הרי הוא בבית טבילה, המטהר את אוויר ההווה המעופש ומדיח את הבוץ הסמיך שנתכסה בו מאז. יש בזיכרון כזה משום מחאה כנגד ההווה. מחאה שבכוחה לשנות את דרכי האדם.

(הרבי הרי"צ מליובאוויטש)

"בא רבי מרוסיה"

ההחלטה הייתה קשה הן ההורים הן לכולה הצעירה, הינדה, תושבי העיר פרמישלן שבאוקראינה (לשעבר גליציה). עוד בהיותה ילדה קטנה נערך השידוך בינה ובין בן־דודה יהושע וינטר, והיא ציפתה לרגע שבו יוכלו להינשא ולהקים בית בישראל.

ואולם כאשר בגרו השניים פרצה מלחמת העולם הראשונה ויהושע גויס לצבא הפולני. בתום המלחמה חזר בשלום, אך בהחלטה נחושה: "ראיתי את שנאתם העזה של הגויים ליהודים. זה לא מקום ליהודים לחיות בו".

החתן הצעיר היגר אפוא לאמריקה, בחר את תנאי החיים שם ושיגר מכתב אל משפחת כלתו וביקש ממנה להצטרף אליו. הורי הכלה התקשו להשלים עם נסיעת בתם למרחקים, וגם חששו מאוד אם יישארו יהודים שומרי תורה ומצוות ביבשת החדשה.

הזמן דחק. תוקפם של המסמכים שהחתן שיגר בעבור הכלה עמד לפקוע. ההורים ובתם החליטו לשאול בעצתו של הרב מברז'אן, רבי אברהם זרח'אריה יהודה לייבוש היילפרין, שעבר ללמברג (לבוב) אחרי המלחמה והכיר אותם.

הם באו למעונו בשעת בוקר. תפילת שחרית כבר הסתיימה שעתים קודם לכן, אך הרב היה ספון בחדרו, עטור בטלית ותפילין ושרוי בלימודו. בני המשפחה המתינו זמן ממושך, אך הרב עודנו מסוגר בארבע אמותיו ואינו מקבל קהל.

פתאום הבחינו במקורבו, הרב יואל היילפרין, רבה של העיר יסלו, והפצירו בו שישלול את דרכם פנימה. "היום המועד האחרון להגשת המסמכים לקבלת וזיה", הסבירו את הדחיפות.

המאמצים הועילו. בתוך זמן קצר קיבל הרב את פניהם, והאזין לדבריהם רוב קשב. הוא שאל את הכלה: "מה עמדתך?". הכלה השיבה בשקט: "אעשה מה שהרב יורה לי!".

הרב מברז'אן קם מלוא קומתו. מחמת גילו המבוגר וחולשתו נאלץ להשעין את גופו הכחוש על שתי ידיו, שלפתו את שולחן העץ שלפניו. הוא הישיר מבט לעבר ההורים ואמר: "אני אומר שתיסע לאמריקה! הינדה'ניו תעמוד באמונתה בכל מקום ובכל מצב. בעזרת ה' היא תצליח בנישואיה, ויהיו להם ילדים יראים ושלמים!".

תחושת הקלה מילאה את לב ההורים. הבטחת הרב הפיגה את חששותיהם. בהתרגשות נפרדו מבתם שנסעה לאמריקה.

חלפו שנים והערכותיו הקודרות של החתן התממשו, עם פרוץ מלחמת העולם השנייה. בני משפחתם נספו בשואה. יהושע והינדה ניצלו, בזכות ההגירה לארצות־הברית.

שנים חלפו. הרב מיסלו הצליח לשרוד את אימי השואה ואף הוא היגר לארה"ב. הוא בא לעיר פיטסבורג והופנה למשפחה מכניסת אורחים, שקיבלה אותו בזרועות פתוחות.

בתוך זמן קצר התברר לו כי הוא נמצא בביתם של יהושע והינדה וינטר, שהוא עצמו היה עד להמלצת הרב מברז'אן על נסיעתה של הינדה

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

סוד השביעי

למספר שבע משמעות רבה. הוא מייצג את המעגל השלם של הבריאה – השביעי חותם את השישה שלפניו. אפשר לראות זאת בתהליך הבריאה – העולם נברא בשישה ימים, והיום השביעי, השבת, שהיא קודש לה, סוגר את המעגל. גם במבנה החומר רואים זאת: החומר עצמו מורכב משישה צדדים – מזרח, מערב, צפון, דרום, מעלה ומטה, והשביעי מייצג את הכוח האלוקי שמתלבש בתוך ששת הצדדים של החומר.

המדרש (ויקרא רבה פרשה כט"א) קובע כלל: "כל השביעין חביבין לעולם", ובהמשך נמנית שורה ארוכה של דברים שבהם בולטת חביבותו של השביעי: השבת, שנת השמיטה, שנת היובל (הסוגרת שבע שמיטות), הרקיע השביעי, משה רבנו (השביעי לאברהם אבינו) ועוד.

באתי לגני

למספר זה חשיבות מרכזית גם בתיקונו של העולם. על הפסוק (שיר השירים ה"א) "באתי לגני אחותי כלה", אומרים חז"ל (במדרש רבה על הפסוק), שזה נאמר מפי הקב"ה בעת מתן תורה, כשירדה השכינה למטה. וחז"ל מדייקים: "לגן אין כתיב כאן, אלא לגני", כלומר, למקום שכבר היה בו בעבר. שכן השכינה כבר הייתה בעולם הזה בראשית הבריאה, ורק בגלל החטאים הסתלקה ועלתה למעלה, עד ששבה וירדה במעמד הר סיני.

המדרש מפרט שבעה דורות שסילקו את השכינה: "חטא אדם הראשון – נסתלקה השכינה לרקיע הראשון; חטא קין – נסתלקה לרקיע השני; חטא אנוש – נסתלקה לרקיע השלישי; חטא דור המבול – נסתלקה לרקיע הרביעי; חטא דור המגדל – נסתלקה לרקיע החמישי; חטא אנשי סדום – נסתלקה לרקיע השישי; חטא המצריים בימי אברהם – נסתלקה לרקיע השביעי".

אחר־כך עמדו שבעה צדיקים ובתהליך הדרגתי שנמשך שבעה דורות החזירו את השכינה למטה. אברהם הורידה מהרקיע השביעי לשישי, יצחק – לחמישי, יעקב – לרביעי, לוי – לשלישי, קהת – לשני, עמרם – לרקיע הראשון, ומשה רבנו הורידה לארץ. במעמד הר סיני נאמר: "וירד ה' על הר סיני", והשכינה חזרה וירדה לעולם הזה. אנו רואים אפוא שתיקון הבריאה והחזרת השכינה למטה קשורים דווקא בדור השביעי, שהוא המסיים את העבודה של הדורות שלפניו.

התפקיד: לסיים

במאמר החסידות הראשון שהשמיע הרבי מליובאוויטש, ב' בשבט תשי"א, הוא הקביל בין שבעת הדורות, מאברהם אבינו ועד משה רבנו, שהורידו את השכינה למטה, לבין שבעת הדורות של חסידות חב"ד, שמטרתם להכין את העולם לקראת ביאת משיח צדקנו.

הרבי דייק בלשון חז"ל "כל השביעין חביבין" ולא "כל החביבין שביעין", ומזה משמע שתיקון חביבותו של השביעי היא בעצם היותו שביעי: "חביבותו אינה מצד עניין התלוי בבחירתו, רצונו ועבודתו, כי אם בזה שהוא שביעי, שזה בא מצד התולדה". אין הדור השביעי יכול להידמות כלל לדור הראשון, אולם מעלתו היא שהוא מסיים את עבודתו של הראשון.

זה דורנו, הדור השביעי, שצריך לסיים את עבודת הדורות הקודמים ולהביא את הגאולה בפועל ממש. ובלשונו של הרבי: "זה תובעים מכל אחד ואחד מאיתנו, דור השביעי, דכל השביעין חביבין. דעם היות שזה שאנחנו בדור השביעי הוא לא על־פי בחירתנו ולא על־ידי עבודתנו, ובכמה עניינים אפשר שלא כפי רצוננו, מכל מקום הנה כל השביעין חביבין, שנמצאים אנחנו בעקבתא דמשיחא, בסיומא דעקבתא, והעבודה – לגמור המשכת השכינה, ולא רק שכינה כי אם עיקר שכינה, ובתחתונים דווקא".

לאמריקה. "איך באמת הצלחתם להישאר יראי שמיים באמריקה?", שאל.

בני הזוג סיפרו לו כי השנים הראשונות היו באמת קשות. מציאת פרנסה שאינה כרוכה בחילול שבת – הייתה משימה כמעט בלתי־אפשרית. בעקבות זאת החליט יהושע להיות סוכן נודד של מכשירי חשמל, כמו מנצחים. הוא עבר מבית לבית והציע את סחורתו, וכך מצא את פרנסתו.

כשהילדים גדלו דאגו בני הזוג בשל העדר מוסדות חינוך מתאימים. יום אחד ראו בעיתון ידיעה שבישרה כי רבי חסידי בא מרוסיה, הכריז כי מטרתו לבנות באמריקה יהדות שלמה כמו באירופה, והקים ישיבה.

זה היה הרבי הריי"צ (רבי יוסף־יצחק שניאורסון) מליובאוויטש, שנחלץ בניסי ניסים מוורשה הבווערת. שבור בגופו, אך איתן ברוחו, בא בשנת ת"ש לארצות־הברית, ומייד פתח בעשייה להפצת היהדות ברחבי היבשת.

בני הזוג וינטר שלחו את בנם, יעקב, ללמוד בישיבתו של הרבי. גם הבנות, שרה, חנה, פדאדל ועטל, נכנסו למוסדות חינוך מתאימים, וכך גדלו כולם יראי שמיים ושומרי תורה ומצוות והקימו משפחות חסידיות מפוארות (משפחות פייגלשטוק, גולדשטיין, קארף, וינטר וביסטון).

בסדרות 'אגרות קודש' מצויים מכתבים רבים שכתבו הרבי הריי"צ, ולאחר מכן ממלא מקומו, הרבי מליובאוויטש, לבני הזוג וינטר. במכתב משנת תש"ד כותב לו הרבי הריי"צ: "יקבל על עצמו לקיים בכל תוקף־עזו מה שציוותי לו – להיות בביתו בערב שבת קודש פנוי מעסקיו כשתי שעות קודם הדלקת הנרות".

המכתב בא בשל העובדה שיום שישי היה יום גבית החובות על המכירות ש' יהושע עשה במשך השבוע, ולכן היה חוזר מאוחר מאוד. רעייתו אמרה לרבי ששעת חזרתו המאוחרת של בעלה בערב שבת טורדת את שלוותה. בעקבות זאת הורה הרבי לבעלה להיות בביתו לפחות שעתים קודם כניסת השבת.

זמן קצר אחר־כך התברר כי הוראת הרבי הצילה את חייו. יום שישי אחד פקדה את האזור שבו עבד סופת טורנדו עזה, שגבתה קרבנות רבים וחוללה נזקים קשים. אילולא היה מקדים לשוב הביתה – היה אמור להימצא בדיוק באזור האסון. הציות להוראת הרבי הביא לידי כך שבאותה שעה כבר היה בביתו המוגן.

(על־פי 'שיחתן של עבדי אבות' ועדויות בני המשפחה)

סבתא־רבתא למדה בבית הספר. ר' דני לוי

שליחות חינוכית גם בגמלאות

ממשפחות מסורתיות ועד הרדיות. שלוש מטרות עמדו כל השנים לנגד עיניו: שהתלמידים יבואו שמחים לבית הספר. שיתחנכו למידות טובות. שהלימודים יהיו ברמה הגבוהה ביותר.

הסוד: יחס אישי

בית הספר שדני ניהל הוא אחד מ־61 בת הספר של 'אוהלי יוסף יצחק ליובאוויטש', רשת החינוך שהקים הרבי מליובאוויטש על שם חותנו, אדמו"ר הרי"צ (רבי יוסף-יצחק), לאחר הסתלקותו ב' בשבט תש"י (1950). בבתי הספר האלה, וב־458 גני הילדים של הרשת, מתחנכים רבבות תלמידים, מכל גוני הציבור, ונהנים מהרוח החסידי האהבת והחמה המנשבת בין כותליהם.

בית הספר שניהל דני הוקם לפני כחמישים שנה, כמענה לגל העלייה מגיאורגיה, וברבות השנים נעשה מבוקש בקרב כל שכבות הציבור בעיר. "היחס האישי לכל תלמיד, הרוגע והשלווה, המסירות של הצוות והמקצועיות - זה סוד ההצלחה שלנו", אומר דני.

אין שבתות

בשנים האחרונות סגר דני מעגל, עם כניסתה של תלמידה שסבתא־רבתא שלה למדה בבית הספר, בימיו הראשונים. "במרוצת השנים

זה היה בסיוור של מנהלי מוסדות חינוך בכירים מאזור הצפון. אחד המנהלים אמר: "מנהל בית ספר שאינו יודע את שמות כל תלמידיו - צריך להקטין את בית הספר שלו". ר' דני לוי, מנהל בית ספר חב"ד בנוף הגליל (בעבר נצרת עילית), הגיב מייד: "אנחנו גם נגדיל את בית הספר וגם נזכור את שמות כל התלמידים".

והוא לא התבדה. 35 שנים שימש מנהל בית ספר חב"ד בעיר, ולאורך כל המחזורים זכר את שמות כל תלמידיו. "לתלמיד חשוב מאוד לחוש שהמנהל זוכר את שמו", אומר המנהל הוותיק, שבשנה שעברה פרש לגמלאות. הפרישה הייתה למעשה לפרוטוקול בלבד. מדי בוקר הוא בא לעבודה, רק בלי תואר 'מנהל'. מייעץ, מסייע ומעניק טיפים מניסיונו.

בעקבות המלחמה

דני נולד בתוניס. גדל בנהריה ובכפר-סבא. לחם במלחמת יום הכיפורים, ובעקבות המלחמה התחזק רוחנית. מפגש עם המשפיע החסידי הרב ראובן דוניץ הפך אותו לחסיד חב"ד. הוא נמשך לעשייה החינוכית והתחיל כממלא מקום בבית ספר חב"ד בנצרת עילית. בשנת תשמ"ה (1985) מונה למנהל.

בהנהגתו נהפך בית הספר למוסד החינוכי הגדול ביותר בעיר, עם 350 תלמידים. משפחות מגוונות בוחרות לשלוח אליו את ילדיהן,

פינת הלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי, עומר

הסחת דעת מתפילין

שאלה: מה משמעות האיסור להסיח דעת מהתפילין בשעה שהן על האדם?

תשובה: אחד מבגדי הכוהן הגדול היה הציץ שאותו נשא על מצחו, ועליו נאמר (שמות כח, לח): "והיה על מצחו תמיד". משמעות הדבר, שלא יסיח דעתו ממנו. מכך למדו חז"ל קל וחומר: ומה ציץ, שאין בו אלא שם ה' פעם אחת (שכתוב עליו "קודש לה'"), אסור בהיסח הדעת, תפילין, שיש בהן (בארבע הפרשיות שבתוכן) הרבה שמות ה' - על אחת כמה וכמה!

בפוסקים מדובר על שלושה אופנים של היסח הדעת:

א. מצב של שחוק וקלות ראש, ואף הטרדת הדעת והמחשבה בצרכים הגשמיים כלכך, עד שלב האדם פונה מיראת שמיים. וכל שכן כשתשומת ליבו נתונה לשיחת דברים בטלים שאינה נחוזה, או מי ששרוי

מושג ברגע

פ"נ - פדיון נפש

לקראת ראש השנה ובימי היולא של צדיקים נהוג לכתוב מכתב בקשה מיוחד לרבי המכונה 'פדיון נפש'.

נהוג לפתוח את המכתב במילים "אנא לעורר רחמים רבים", ובהמשך כותבים את השם המלא ושם האם של כל אחד ואחד מבני המשפחה. את המכתב מניחים באחד מספריו של הרבי ומשגרים אותו אל הציון.

לפני הכל: בריאות. ומה הלאה? מחירה...

ביטוחי בריאות קבוצתיים לאנ"ש בהחלה של כ-150% (בדומה לגופים הגדולים בארץ)

יעוץ חינם 077-444-7777

למחלקת המודעות (בלבד) של 'שיחת השבוע': טל' 053-3166532, דוא"ל: m3166532@gmail.com

שבועת אלפים 700X10

שבוע מאות 70X10

שבעים

הצינור שלך לברכה!

(הרבי מליובאוויטש)

שבעים שנה שלימות בנשיות

דולר נזיר לברכה שרועניק הרבי לתורמים לרשת אהלי יוסף יצחק

7 כרטיסי טיסה < דולר נזיר לברכה שרועניק הרבי לתורמים לרשת אהלי יוסף יצחק > ל-770 בני-זרקה

מסודות אלו הם הכלים היעילות להמשך בריכת היעילות בכל מעשה יהודי ובכל היענות לדב"ר (ר"ח) חיים מנחם כהן

charidy.com/reshet • 055-7227858